

[Gerda Møller.]

anfægtede hr. Maigaards opfattelse af, hvad udredningsarbejdet skulle føre til.

Det konservative folkeparti kan til gengæld fralægge sig ethvert ansvar for en kommende eventuel forringelse af karakter-skalaen. Som bekendt stemte vi imod folkeskoleloven, og som en af grundene angav jeg ligeledes under andenbehandlingen, at vi ikke ønskede karaktergivningen svækket; det kan man læse i Folketingstidende 1974-75, 2. saml., sp. 6059 og videre i sp. 6061, hvorfra jeg citerer:

„Selv om undervisningsministeren har måttet give indrømmelser på karaktergivningsområdet, er der tale om en svækkelse i forhold til den nugældende ordning, og ministerens tilsagn om at ville sætte et arbejde i gang med henblik på at forenkle den nuværende karakterskala er for mig et yderligere bevis på, hvad vi jo også hørte den socialdemokratiske ordfører var inde på, at man fra socialdemokratiets side ikke er tilhænger af karaktergivning og arbejder på at få den ud af skolen.“

At vor ængstelse var berettiget, beviser både ministerens svar til mig i spørgetiden den 24. marts i år, da jeg rejste spørgsmålet om den nye karakterskala, og ikke mindst de udtalelser, der er kommet fra formanden for det arbejdsudvalg, der skal komme med et udspil til en ny skala, hr. Jesper Florander. Ministeren har bedt udvalget om et begrundet forslag til en ny karakterskala, der opfylder de nye forudsætninger i folkeskolen, et mere enkelt karaktersystem, som fortrinsvis skulle bygge på mellemkarakterne, da det er disse, der fortrinsvis bruges i den nuværende skala. Hvorfor så bruge top- og bundkaraktererne? siger ministeren, og da ingen kan dumpe ud af folkeskolen, hvorfor så pege på de specielt fremragende? siger udvalgsformanden. Det, skolen skal stræbe efter, er at bringe alle elever nærmest de mål, der stilles. En meget stor del af eleverne vil nå disse mål; om de gør det på almindelig eller på særdeles fremragende måde, er i denne situation underordnet, siger udvalgsformanden videre.

Nej, det ville da også være forfærdeligt, om eleverne skulle møde nogen udfordringer i folkeskolen; det skal de jo ikke have lov til efter den nye folkeskolelov. Der skal efter de forlydender, der har været fremme, nu

åbenbart arbejdes med en skala på 4, 5 eller 6 trin, en skala, som oven i købet skal have bogstavbetegnelse, altså en skala med så få trin, at det bliver svært for eleverne at komme fra det ene trin til det andet uden meget store ændringer i deres præstationer, hvor den nugældende 10 trins skala giver mulighed for at registrere også små ændringer og dermed kan advare eleven, før det er gået helt galt, og altså anspore eleven til øget indsats.

Jeg er helt uenig med ministerens udtalelse her i dag om den mindre lykke hos en elev, der skulle være forbundet med at stige fra én uacceptabel karakter til en anden uacceptabel karakter. Jeg vil vove at påstå, at det trods alt er en større lykke — men jeg vil nu hellere tale om tilfredsstillelse — for en elev i løbet af året at få f. eks. et 3-tal end et 0 og et 5-tal end et 3-tal. Det betegner dog, at man ikke er helt håbløs, og giver eleven et begrundet håb om ved særlig indsats at kunne komme videre op.

Med hensyn til ministerens udtalelse om, at karakterer ikke egner sig som motivation og opmuntring for eleven, men at de kun er et meddelelsesmiddel, er jeg også helt uenig. Netop når man indskrænker sig til kun at give karakterer på 8.-10. klassetrin, altså hos de store elever, kan karakterer da være en motivation, fordi disse elever er så modne, at de så nogenlunde er i stand til at bedømme egne evner og dermed muligheden for at opnå et for dem tilfredsstillende resultat. Men rent bortset fra det må eleven da have krav på at blive vurderet for sin indsats og stå til ansvar for sit arbejde, sådan som man må det uden for folkeskolen, og for det store flertal af eleverne gælder det da også, at de ønsker denne vurdering.

Endelig siger ministeren, at til syvende og sidst hviler al karaktergivning på et skøn hos den enkelte lærer — og ministeren vil da gerne kalde det et kvalificeret skøn. Det er jo rigtigt, men så længe der ikke kan fremvises et andet og bedre system, og så længe karaktergivning opretholdes i alle de videre uddannelser, må det konservative folkeparti afvise ethvert angreb på systemet, eftersom karakterer er en så integreret del af den danske kultur, af vort demokrati og vort uddannelsessystem, at kun et nyt samfund — men det er vel også det, der stiles imod — et socialistisk samfund, et mere venstre-